

Bijbelstudie Centrum studie over
“Elia's opname”

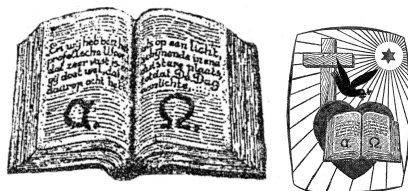
Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: **“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”**. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen
namens het Bijbelstudie Centrum
Rob Schutte

2 Petrus 1:19

*alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen*

2 Tim. 4:2-4. “verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtfels keren”.

Bijbelstudie Centrum studie over
“Elia's opname”

Een Bijbelstudie over 2 Kon. 2:1-12. Laten wij het opslaan en lezen. *“Het geschiedde, toen de Here Elia in een storm ten hemel zou opnemen, dat Elia met Elisa uit Gilgal ging. En Elia zeide tot Elisa: Blijf toch hier, want de Here heeft mij naar Betel gezonden. Maar Elisa zeide: Zo waar de Here leeft en gijzelf leeft, ik zal u niet verlaten. Daarop begaven zij zich naar Betel. Toen kwamen de profeten van Betel naar Elisa en vroegen hem: Weet gij, dat de Here heden uw heer boven uw hoofd zal wegnemen? En hij antwoordde: Ook ik weet het, zwijgt stil.*

En Elia zeide tot hem: Elisa, blijf toch hier, want de Here heeft mij naar Jericho gezonden. Maar hij zeide: Zo waar de Here leeft en gijzelf leeft, ik zal u niet verlaten. Zo kwamen zij te Jericho. Toen naderden de profeten van Jericho tot Elisa en vroegen hem: Weet gij, dat de Here heden uw heer boven uw hoofd zal wegnemen? En hij antwoordde: Ook ik weet het, zwijgt stil.

En Elia zeide tot hem: Blijf toch hier, want de Here heeft mij naar de Jordaan gezonden. Maar hij zeide: Zo waar de Here leeft en gijzelf leeft, ik zal u niet verlaten. Zo gingen zij beiden verder. Vijftig man van de profeten waren ook gegaan, maar bleven op verre afstand staan, toen zij beiden aan de Jordaan stilstonden. Daarop nam Elia zijn mantel, wond hem samen en sloeg op het water; en dit verdeelde zich herwaarts en derwaarts, zodat zij beiden door het droge overstaken.

En zodra zij overgestoken waren, zeide Elia tot Elisa: Doe een wens. Wat zal ik voor u doen, eer ik van u word weggenomen? En Elisa zeide: Zo moge dan een dubbel deel van uw geest op mij zijn. En Elia zeide: Gij hebt een moeilijke zaak gewenst. Indien gij mij zult zien, terwijl ik van u word weggenomen, dan zal het u aldus geschieden. Maar indien niet, dan zal het niet geschieden.

En, terwijl zij voortgingen, al wandelende en sprekende, zie, een vurige wagen en vurige paarden! En die maakten scheiding tussen hen beiden. Alzo voer Elia in een storm ten hemel. En Elisa zag het en riep uit: Mijn vader, mijn vader! Wagens en ruiters van Israël! En hij zag hem niet meer. Toen greep hij zijn klederen en scheurde ze in twee stukken”.

In de geschiedenis van de opname van Elia, zit voor ons een geweldige profetische lering. Immers, zoals Elia ten hemel voer, zo zal de Gemeente van de Heer Jezus ook ten hemel varen. Laten we ieder persoonlijk daarom uit deze geschiedenis leren, hoe we bereid moeten gaan worden voor deze opname. We willen beginnen om samen **vers 1** van ons onderwerp te lezen nogmaals. *“Het geschiedde, toen de Here Elia in een storm ten hemel zou opnemen”.*

We zien, dat Elia van tevoren wist, dat hij opgenomen zou worden in de hemel. Hoe wist hij dit? God had het tegen hem gezegd, Hij had hem deze belofte gegeven door Zijn Woord. En Elia geloofde God, hij geloofde voor 100% in Gods Woord en Gods beloften.

Zoals Elia van tevoren wist, dat hij weggenomen zou worden, zo kunnen wij het ook weten. Immers God heeft ons, als Gemeente van de Heer Jezus, bekend gemaakt door Zijn Woord (de Bijbel), dat, zoals de Heer Jezus, die ons Hoofd is, ten hemel is gevaren, zo ook de Gemeente als Zijn Lichaam op dezelfde wijze ten hemel zou varen.

We zijn dan voor altijd bij ons Hoofd, de Heer Jezus. **1 Tess. 4:16b-18** *“en zij, die in Christus gestorven zijn, zullen het eerst opstaan; daarna zullen wij, levenden, die achterbleven, samen met hen op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, de Here tegemoet in de lucht, en zó zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden”.* God belooft het dus in Zijn Woord.

Wat moeten wij doen? We moeten hetzelfde doen, wat Elia deed: hij geloofde in Gods Woord en in Gods beloften. Door dit geloof is hij weggenomen, precies, zoals dit ook het geval was met Henoeh. Leest u dat maar in **Hebr. 11:5** *“Door het geloof is Henoeh weggenomen, zodat hij de dood niet zag”.*

Ziet u, niet door goede werken of iets dergelijks, maar door het geloof in het Woord van God en in Zijn beloften, welke Hij uit genade in de Heer Jezus aan de Gemeente gegeven heeft.

Ons geloof moet volkomen worden en dit kan alleen door de geloofswandel. Let u maar op. We gaan weer terug naar Elia. Nadat Elia, Gods belofte ontvangen had, trekt hij van de ene pleisterplaats naar de andere, totdat hij komt op de plaats, waar God hem zou wegnemen, boven de Jordaan. Elia wandelt met God de geloofswandel, hij volhardt in deze geloofswandel, totdat hij het einddoel bereikt.

Bijbelstudie Centrum studie over
“Elia's opname”

Dit geldt ook voor ons: geloven - volharding in dit geloof - en de geloofsweg met de Heer gaan, langs alle pleisterplaatsen, totdat we ons einddoel bereiken. Het einddoel is de plaats, waar de Heer ons hebben wil en waar Hij ons zal wegnemen.

We gaan Elia's wandel eens nader bekijken. We lezen weer **vers 1: “Het geschiedde, toen de Here Elia in een storm ten hemel zou opnemen, dat Elia met Elisa uit Gilgal ging”**. De geloofswandel begint voor iedereen bij Gilgal. Wat is nu Gilgal?

Gilgal is bekend, door hetgeen Jozua daar deed. Als Mozes sterft voordat men door de Jordaan het beloofde land in zal gaan trekken, dan zalft God Jozua, als de opvolger van Mozes. Hierin zit natuurlijk ook weer een diepere betekenis. We willen hier niet uitgebreid op in gaan. Alleen dit: Mozes is het type van de Heer Jezus in Zijn vernedering en Jozua het beeld van de Heer Jezus na zijn opstanding; nadat Hij overwonnen heeft.

Het eerste grote werk dat Jozua dan ook doet, is het doorbreken van de Jordaan. De Jordaan is het beeld van de doodsrivier, Jozua deed de wateren van de Jordaan stilstaan. U ziet het is een afschaduwing van de Heer Jezus, die wel dood geweest is, maar nu verreezen is uit de doden en die de Overwinnaar is. Hij, de Triomfator, heeft de sleutels van het dodenrijk. Hij heeft de dood overwonnen.

Nadat Jozua met het volk de rivier doorgetrokken was, kwam men bij Gilgal. Op bevel van God moest Jozua, heel Israël opnieuw laten besnijden. **Joz. 5:2 “Te dien tijde zeide de Here tot Jozua: Maak u stenen messen en besnijd de Israëlieten opnieuw, ten tweeden male”**. Dit moest omdat de smaad van Egypte van hen afgewenteld zou worden. Dit nu is het grote werk, waar Gilgal meer verbonden is.

Ziet u het verbond? Nadat de Heer Jezus opgestaan is uit de doden, is Hij de machtige Verlosser en Bevrijder van Zijn volk. En zoals Jozua heel Israël besneed, opdat de smaad van Egypte van hen afgewenteld zou worden (Egypte, is het beeld van de zonden van de wereld, van het oude leven), zo heeft de Heer Jezus ook onze banden verbroken met het oude leven.

Wij, Nieuw Testamentische gelovigen moeten ook bij Gilgal beginnen, d.w.z. we moeten beginnen te geloven in Hem, die meer is dan Jozua. In Hem, die God gegeven heeft en die dood is geweest en die leeft; in Hem, die voor onze zonden gestorven is, maar ook opgewekt is voor onze rechtvaardiging. (typerend is, dat de namen Jozua en Jezus in het Hebreeuws dezelfde betekenis hebben)

We hebben gezien, dat de Israëlieten zich onder Jozua's leiding en heerschappij moesten stellen. Dit komt symbolisch in het verhaal tot uitdrukking in: **“Jozua besneed hen zelf”**. Voor deze lichamelijke besnijdenis moesten de Israëlieten hun lichamen volkomen aan Jozua overgeven. Zo moeten wij ons overgeven aan de ware Jozua, de Heer Jezus, de Christus der Schriften. Dus niet alleen geloven, dat de Heer Jezus voor ons gestorven en opgewekt is, maar Hem nu ook aanvaarden als onze Heer en Meester.

Dus ons gehele leven aan Hem overgeven. Als we ons zo volledig toevertrouwen aan de Heer Jezus, dan krijgen we geheel deel aan Zijn kruisdood, dan krijgen we de ware besnijdenis van onze harten. Wij, gelovigen worden niet door aardse mensen besneden, zoals bij Israël in het Oude Verbond, maar zoals **Col. 2:11** zegt: **“In Hem zijt gij ook met een besnijdenis, die geen werk van mensenhanden is, besneden door het afleggen van het lichaam des vlezes, in de besnijdenis van Christus”**.

De betekenis van deze tekst wil ik u geven. Toen de Heer Jezus vrijwillig voor ons aan het kruis ging en Hij Zijn lichaam aan dat vloekhout liet nagelen, toen kruisigde Hij uw oude mens mee. Hij kruisigde de zondaar mee in Zijn lichaam. God, de Vader, sneed radicaal met het mes van oordeel en gericht, de zondaar uit het lichaam van Zijn Zoon. Niet alleen een klein stukje, zoals de voorhuid; nee, gelukkig niet!

God deed de zondaar in zijn totaliteit sterven in de vloekdood van Zijn Zoon, de Heer Jezus, de Christus der Schriften. Dit is nu de besnijdenis van de ware Jozua. Laten we niet alleen geloven in Zijn dood en in Zijn opstanding, maar laten we ons ook volkomen aan Hem overgeven.

Bijbelstudie Centrum studie over
“Elia's opname”

Als we dat doen, dan krijgen we ook deel aan Zijn besnijdenis, Zijn kruisdood is dan onze kruisdood geworden. En zoals bij Gilgal het bloed vloeide voor de lichamelijke besnijdenis, zo vloeide, God zij dank, het bloed van de Heer Jezus voor ons.

Het was precies op Pascha, toen Jozua te Gilgal besneed. En u weet zeker wel, wie ons Paaslam is? De Heer Jezus in wiens bloed wij gereinigd zijn! Wat gebeurde er nog meer te Gilgal? Leest u maar **Jozua 4:1-6a** *“Nadat het gehele volk de overtocht over de Jordaan voleindigd had, zeide de Here tot Jozua: Neemt u uit het volk twaalf mannen, uit elke stam één man, en beveelt hun: Neemt twaalf stenen op, hier midden uit de Jordaan, van de plaats waar de voeten der priesters onbeweeglijk staan, brengt ze met u naar de overzijde en legt ze in het kwartier, waar gij deze nacht zult doorbrengen.*

Toen riep Jozua de twaalf mannen, die hij uit de Israëlieten had aangesteld, uit elke stam één man en Jozua zeide tot hen: Trekt over, vóór de ark van de Here, uw God, naar het midden van de Jordaan, en heft u ieder één steen op de schouder, naar het getal van de stammen der Israëlieten, opdat dit een teken onder u zij”.

En vervolgens **Jozua 4:20** *“Die twaalf stenen, welke men uit de Jordaan genomen had, richtte Jozua te Gilgal op”.* Als u dit in uw Bijbel gelezen hebt, dan weet u, dat Jozua twaalf stenen oprichtte en legde ze in een kring. Gilgal betekent dus ook steenkring. Dat is wonderbaarlijk!

We zijn nu niet alleen in Hem besneden en dus met Hem gestorven aan die oude mens; neen, er is veel meer. Op de plek, waar Hij de dood heeft doorbroken, d.w.z. daar waar wij begraven zijn aan de oude mens, daar heeft Hij de met Hem gekruisigde zondaren tot levende stenen gemaakt voor God.

Ja, als we de Heer Jezus werkelijk aanvaard hebben als onze Heer en Meester en ons hart en leven aan Hem hebben gegeven, dan hebben we ook deel gekregen aan Zijn opstanding, dan zijn we een nieuwe schepping geworden, dit kan ik niet vaak genoeg herhalen en tevens zijn we levende stenen van het Godsgebouw.

Dit vinden we ook duidelijk in de Bijbel: op de Pinksterdag, waar de eersten toegevoegd werden aan het Lichaam van de Heer Jezus, lezen we in **Hand. 2:38** *“en Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u laat zich dopen op de Naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave van de Heilige Geest ontvangen”.*

En vers 41 *“Zij dan, die Zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd”.*

En verder **vers 47** *“En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden”.* Door het geloof in de Heer Jezus zijn we niet alleen een nieuwe schepping geworden (wedergeboren), maar tegelijkertijd stenen geworden van het Godsgebouw.

Dit laatste is niet iets apart, wat er nog bij moet komen! Neen, wie in de Heer Jezus gelooft en zo deel heeft gekregen aan Zijn opstanding, is een lid geworden van Zijn Lichaam of te wel een steen aan het Godsgebouw, waarvan Hij het fundament of de hoeksteen is.

Zo zien we de diepe betekenis van de twaalf stenen, die Jozua opricht. Het getal 12 betekent immers het gehele volk van Israël, dat 12 stammen had. Dus allen waren zij vertegenwoordigd. Zo heeft de Heer Jezus direct na Zijn opstanding en Hemelvaart, niet alleen de ware besnijdenis mogelijk gemaakt, maar ook tegelijkertijd de Gemeente opgericht, die Hij door de Heilige Geest tot een wonderbaar Godsgebouw maakt. Zo zijn we levende stenen geworden.

Dan wil ik nog op iets wijzen: als Israël te Gilgal komt, houdt het manna op. Zij eten van het overjarige koren uit Kanaän. Zo is het: als wij tot de levende Gemeente zijn toegevoegd, dan behoeft de Heer Jezus niet meer voor ons uit de hemel te dalen (het manna, daalde uit de hemel). We behoeven niet meer dat brood (de Heer Jezus) uit de hemel te smaken, want de Heer Jezus is nu onder ons. We zijn toegevoegd tot Zijn Lichaam, waarin Hijzelf leeft en aanwezig is.

Bijbelstudie Centrum studie over
“Elia's opname”

De woorden **“overjarig koren”** heeft een heerlijke betekenis van “overvloedig voedsel”, er is altijd genoeg, het houdt nooit op. Neen, want Hij (ons brood) is de Levende Zelf, Hij is overvloedig. Kinderen Gods, die deze rijkdom nog niet kennen, die zich nog altijd niet laten invoegen in de Gemeente van de levende Christus, missen veel.

Zij lijden dikwijls honger en moeten altijd zien om manna te vergaderen. Maar Prijs God, diegenen die werkelijk Gilgal beleven en zich hebben laten invoegen in de steenkring, hebben het overjarig voedsel rondom Hem en in Hem. Immers de Heer Jezus onder ons en de Heer Jezus in ons. In Zijn Gemeente (Zijn Lichaam) openbaart Hij Zich altijd, heeft Hij altijd weer nieuwe spijs.

Bij Gilgal moet het dus beginnen. Maar we blijven daar niet staan, we gaan verder. Elia begon bij Gilgal, zoals we reeds zagen. Maar waar ging hij toen heen? In **2 Kon.2:2** lezen we **“Maar Elisa zeide: Zo waar de Here leeft en gijzelf leeft, ik zal u niet verlaten. Daarop begaven zij zich naar Betel”**.

Van Gilgal naar Betel ging het; ja, al zijn we een opgerichte steen, we moeten nog gevormd worden tot een steen van het huis Gods. **“Betel”** betekent **“Huis Gods”**. Maar vergist u niet, want in Betel is het Godshuis nog niet klaar, nog niet af; maar de stenen worden daar klaar gemaakt.

U weet, dat de Tempel nooit te Betel heeft gestaan, maar altijd in Jeruzalem. We zien dat ook duidelijk terug in het verhaal van aartsvader Jacob. Als hij met zijn geloofswandel begint, dan komt hij te Betel. Hij overnacht daar en legt een steen onder zijn hoofd, om er op te slapen.

Die nacht droomt hij en zag een ladder, die opgericht was van de aarde tot de hemel. Hij zag engelen Gods de ladder op en afgaan. Boven aan de ladder stond de Heer Zelf. Jacob zei toen: **“Hoe ontzagwekkend is deze plaats”**. Hij was vol vrees, want hij zag de poort van de hemel. De poort is het begin van een huis en beslist niet het hele huis. Het was het begin van het Godshuis, dat God bouwt.

Bij Betel moet dus nog wat gebeuren. Daar moet de steen werkelijk tot een steen gemaakt worden, die pasklaar is voor het eeuwige huis Gods. Zo'n steen moet een hele bewerking ondergaan voor het zover is.

Een steen wordt van leem gemaakt en daarmee moet nog iets gebeuren, nl. het leem moet gekneet worden, het komt onder druk. Dan komt het leem in een pasvorm (voor ons de Goddelijke pasvorm). Immers de steen moet de juiste afmeting krijgen, zodat men hem kan gebruiken. Hij moet precies aansluiten op het fundament (ons fundament is de Heer Jezus).

We moeten aan Hem gelijkvormig worden en daarvoor moeten we eerst gekneet, onder druk en in de pasvorm Gods gebracht worden, want Hij is immers de hoeksteen en op Hem worden wij mede gebouwd. Dit houdt op zijn beurt weer in, dat we op elkander moet aansluiten. **Ef. 2:20** zegt **“gebouwd op het fundament van de apostelen en profeten, terwijl Christus Jezus zelf de hoeksteen is”**.

We moeten dus ook aansluiten op de broeders en zusters, die al tot levende stenen gevormd waren. (profeten en apostelen) Dit houdt weer in, dat wijzelf weer een draagvlak worden van broeders en zusters, die na ons komen. We moeten dus dragers worden van broeders en zusters. Daarom moet God ons kunnen vormen tot die vorm, die Hij op het oog heeft.

Als de steen eenmaal in de vorm geperst is, dan is de steen nog niet klaar; en zo wij ook niet. Want wat doet God dan? Hij brengt die vorm in het vuur, opdat het geen leem blijft, maar dat het een eeuwigheids-waarde krijgt, want de harde steen is het beeld van onvergankelijkheid en eeuwigheid. Broeders en zusters, we zijn geroepen tot eeuwigheids stenen in het Huis, dat God bouwt. Het zal blijven bestaan van alle eeuwigheid tot in alle eeuwigheden. Is dat niet heerlijk om geroepen te zijn tot een eeuwig leven naar het beeld van God zelf.

Helaas komt deze vergelijking door de vertaling niet tot zijn recht in zijn diepe betekenis, als dit in het Hebreeuws het geval is. Bij ons zegt het woord **“steen”** misschien alleen maar, dat het een hard materiaal is. In het Hebreeuws is het woord voor steen **“eben”**.

Bijbelstudie Centrum studie over
“Elia's opname”

Denk u maar aan de naam Eben Haezer, wat betekent: **“steen, de hulp”**. Het woord **“eben”** wordt als volgt in het Hebreeuws gespeld: de eerste letter is de **“alef”** (uitgesproken als e), de tweede letter is de **“beth”** en de derde letter is de **“noen”**. Samen uitgesproken als **“eben”**.

We gaan hier nog eens dieper op in en dan zult u zien, wat de steen in werkelijkheid is. De letter **alef** heeft de getalswaarde van 1 (elke letter in het Hebreeuwse alfabet, evenals in het Romeinse alfabet heeft een getalswaarde. Op de lagere school leerde u, dat de Romeinse letter X ook het getal 10 aangaf, V = 5, C= 100, enz.). Zo is de **“alef”** 1 en wie is 1? God. De **alef** en de tweede letter de **“beth”** vormen samen het woordje **ab** en dit betekent God de Vader, ab of abba.

De tweede letter alleen, de **“beth”** heeft ook een betekenis. **“Beth”** betekent in het Hebreeuws huis. De tweede letter, de **“beth”** en de derde letter de **“noen”** vormen samen het woordje **“ben”**, wat betekent zoon, b.v. Ali ben Hasan = Ali zoon van Hasan.

Nu zien we, waaruit een levende steen moet samengesteld zijn. 1. God (de **“alef”** = 1), 2. die vader is (**“ab”**); 3. huis (**“beth”**) en 4. de Zoon (**“ben”**).

Om het nog eens te zeggen: God de Vader - de Zoon - en het huis staat daar tussen. En dit samen vormt de levende steen, die u en ik moeten worden. Welke vorm moet onze steen dus krijgen? We moeten lijken op het beeld van God de Vader en op Zijn Zoon, om zo het huis te vormen, dat God bouwt.

Wonderbare bouwstenen worden wij; eerst leem, dit zijn we allen van nature al. Want leem is het beeld van iets, dat uit de aarde komt. Dan ondergaan wij, aartsgezinde mensen Zijn bewerking. Van modderige klei (leem) door Hem gekneed (dat doet pijn) geperst in de pasvorm (nog meer pijn), afgestreken en afgeslepen tot de juiste vorm, die we moeten hebben. Als wij klaargemaakt zijn door dit proces, dan zijn we pas levende stenen aan het beeld van de Vader en de Zoon gelijkvormig geworden.

Verder zijn we nog door het vuur gelouterd, zodat het leem, dat heel gauw zijn vorm verliest. Een onvergankelijkheid gaat krijgen door de vuurgloed van Gods Geest. Zelfs dit komt in het woordje **“eben”** uit. De laatste letter de **“noen”** heeft de getalswaarde 50. En wat is 50? Dat is Pinksteren.

U begrijpt nu zeker wel, waarom Elia, die klaar gemaakt moest worden voor zijn opname, langs Betel ging en zo moeten ook wij langs Betel. Het zal lang niet altijd gemakkelijk zijn. Jacob zei reeds, dat deze plaats schrikwekkend was. Hij was daar niet blij, maar angst en beven beving hem. Dat klopt, want voor de oude mens zal het daar niet gemakkelijk wezen. En toch is het een heerlijke plaats; **“Poort des hemels”**.

Ja, voor de geest is het een heerlijke plaats, maar voor het vlees beslist niet, want het vlees gaat er aan, het oude wordt daar radicaal weggeslepen; daarom vond Jacob het daar ook zo verschrikkelijk. Maar prijs God, als het oude weg is, blijft het nieuwe over, gevormd naar het beeld van God.

In het verhaal van **“Jacob te Betel”** lezen we, dat Jacob met zijn hoofd op een steen sliep. Dit staat er niet voor niets, dat hij sliep met zijn hoofd op een steen. Neen, het betekent meer, n.l. het was Jacob, die daar sliep, maar een Jacob, die al te Gilgal geweest was. (zoals Elia van Gilgal naar Betel ging). Maar na Gilgal gaat God verder.

Er moet een Gods gebouw komen. Als Jacob dan ook ontwaakt, dan neemt hij de steen en richt die op; vervolgens giet hij er olie over uit. Olie is het beeld van de zalving van de Heilige Geest. Naar het vlees is deze plek niet te verdragen, maar door de kracht van de Geest kan de steen een opgerichte steen worden; een steen van het huis van God.

Het woordje olie in het Hebreeuws heeft al iets wonderlijks; het woord hemel zit er in. Let u maar eens op: olie = **“sjemen”** en de hemel = **“hasjamai”**. Dezelfde grondletters zitten er in (in het Hebreeuws spelt men alleen de medeklinkers, de grondletters, zodat Jozua en Jezus hetzelfde gespeld worden, alleen de uitspraak is anders).

Bijbelstudie Centrum studie over
“Elia's opname”

Dat klopt, want de olie hier in deze betekenis is de olie uit de hemel (de Heilige Geest). Toen Jacob olie over de steen liet lopen, werd die steen een gezalfde uit de hemel, Pinksteren, ziet u wel!

Nu zien we meteen, wat Pinksteren is. Velen denken vandaag: *“O, Pinksteren is tongentaal”*. Neen, bij Pinksteren gaat het hele eigen ik er radicaal aan. Dat is waarachtig Pinksteren. Nadat we uit de modder gehaald en flink gekneet en in de vorm geperst en van alle kanten afgeslepen zijn, dan komen we in de vuurgloed. Dat is Pinksteren!

Er blijft niets meer van ons over, dan zeggen we niet: *“We hebben deze gave gekregen; maar we zijn niets geworden dan leem in de hand van de Heer”*. Wij zijn materiaal, zodat Hij ons kan gebruiken, zoals God weer met ons verder voorwaarts.

Elia gaat van Betel naar Jericho. In **2 Kon 2:4** lezen we: ***“En Elia zeide tot hem: Elisa, blijf toch hier, want de Here heeft mij naar Jericho gezonden”***. Jericho was naar de mens gesproken een pracht van een stad, ze had de naam *“palmstad”*. Zij werd ook wel *“de welriekende geur”* genoemd. Alles, wat de wereld maar kon bieden, was daar te vinden. Jericho was het centrum van *“de maan aanbidding”*, d.w.z. van de vorst der duisternis. De naam Jericho betekent dan ook maanstad.

Als Jozua het volk het beloofde land binnenleidt, dan is het eerste bolwerk van de vijand: Jericho, het bolwerk van de vorst der duisternis. Wat moest met deze stad gebeuren: de muren moesten vallen en de stad moest een puinhoop worden. Dat gebeurde dan ook.

Vervolgens zegt Jozua in **Joz. 6:26** ***“Te dien tijde deed Jozua deze eed: Vervloekt voor het aangezicht des Heren is de man, die zich opmaakt en deze stad Jericho herbouwt; ten koste van zijn eerstgeborene zal hij haar grondvesten, ten koste van zijn jongste haar poortdeuren inzetten”***. En inderdaad stierven de twee zonen van de architect, die Jericho herbouwde.

Herodes ging er ook wonen in een prachtig paleis. U ziet, alles wat vlees is, woont daar of is er vertegenwoordigd. En daar moest Elia naar toe. Ja, als we Pinksteren beleefd hebben en als wij vervuld zijn met de kracht van boven (***“sjemen”***, de olie uit de hemel), dan krijgen we direct strijd en beproeving.

We zien dat ook bij onze Heer. Als de Heer Jezus Pinksteren beleefd heeft, nadat Hij Zich heeft laten dopen in de Jordaan en de Heilige Geest als een duif op Hem neerdaalt en Hij zo vol van de Heilige Geest wordt, dan wordt Hij door de Heilige Geest de woestijn in gedreven. En wie ontmoet Hij daar? Hij wordt daar verzocht en beproefd door de vorst der duisternis, waar de maan een beeld van is.

We hadden reeds gezien dat Pinksteren pijn doet, maar als we eenmaal aangedaan zijn met die Pinkster kracht, dan beginnen de beproevingen pas goed. We krijgen niet alleen te worstelen tegen vlees en bloed, maar vooral tegen de machten en de overheden in de hemelse gewesten.

Zo stond de Heer Jezus, na Zijn doop met de Heilige Geest, ook tegenover de vorst der duisternis. Zo zal het bij ons ook gebeuren. Pas dan echter goed op, dat u niet terug gaat grijpen op uw eigen kracht, want daarvoor is Pinksteren gegeven, om biddend te strijden en te worstelen in de Heilige Geest en om zo te overwinnen door die Geest. Als dit zo is, dan is ook alle roem uitgesloten, want alle roem is dan voor God.

In **Efeze 6** vinden we dit ook heel duidelijk. **Vers 10** ***“Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht”***. Ziet u, niet in ons zelf krachtig! Verder in **vers 11-12**: ***“Doet de wapenrusting Gods aan (wat we van onszelf hebben is waardeloos in deze strijd), om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want we hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten”***.

Dan komt: ***“neemt neemt. . . . neemt, stelt”***, leest u dit zelf maar, loopt het uit op **vers 18**, dat in onze vertaling als volgt is weergegeven: ***“En bidt daarbij met aanhoudend bidden”***. Ik heb al eens eerder gezegd, dat deze vertaling niet helemaal correct is. Immers, dan zouden we eerst moeten proberen, die wapenrusting Gods aan te trekken en als we die dan eindelijk aan hebben, ook nog aanhoudend moeten

Bijbelstudie Centrum studie over
“Elia's opname”

bidden. Dat is een verschrikkelijke zware taak, maar dat staat er dan ook niet. Neen, de hele wapenrusting Gods, hoe krijg ik die aan?

Dat staat juist in **vers 18**. We krijgen deze wapenrusting, door aanhoudend te bidden in de Geest. Ja, laten we dit doen en als we de wapenrusting Gods aan hebben, die voor altijd aanhouden. Er staat geschreven: **“wordt (en blijft) vervuld met de Geest”**. Het zou in strijd zijn met heel het Nieuw Testamentische Gemeente leven, als we eerst de wapenrusting zelf moesten aantrekken en dan nog moesten bidden ook. Als we zo zelf alles moesten doen, dan zouden we ons hierop kunnen beroemen, terwijl we allen wel weten, dat **alles** genade is, door God geschonken.

Vervuld worden en blijven, is alleen mogelijk, als we onze ledematen helemaal ten dienste stellen van Hem. Als we onze onbeleden zonden in ons leven belijden, als we ons dagelijks laten reinigen, ook door het badwater van het Woord, als we ons voortdurend weer opnieuw stellen onder Zijn gezegende heerschappij, zodat de Heilige Geest, die in ons is, deze ruimte krijgt.

Wanneer de Heilige Geest deze ruimte krijgt in onze binnenkamers, dan kan Hij ook ons lichaam in bezit nemen en al onze zinnen en gedachten, zodat elk levensterrein onder Zijn heerschappij en controle staat. Als we alzo de wapenrusting Gods aan hebben, dan is de overwinning zeker.

Ook de Heer Jezus streed in de woestijn niet in eigen kracht, maar Hij bleef vasthouden aan het Woord van Zijn Vader. Hij wachtte rustig, dat de Vader Zelf Hem de overwinning gaf. Dat is volharden in het geloof. Dan zijn we door dit geloof meer dan overwinnaars, door Hem, die ons Zijn kracht schenkt.

Rom. 8:37 “Maar in dit alles zijn wij meer dan overwinnaars door Hem, die ons heeft liefgehad”. En Fil. 4:13 “Ik vermag alle dingen in Hem, die mij kracht geeft”.

De volgende fase in de geloofswandel is van Jericho naar de Jordaan. **2 Kon. 2:6. “En Elia zeide tot hem: Blijf toch hier, want de Here heeft mij naar de Jordaan gezonden”.**

Zoals we reeds eerder zagen, heeft de Jordaan de betekenis van de doodsrivier. Is deze doodsrivier nu nog een verandering? Neen, Elia heeft zijn mantel, Elia was bekleed met een mantel. Wat is de bekleding van Gods kinderen? Zijn we niet met de Heer Jezus bekleed? Paulus zegt: **“Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed”**, hebben Christus, de heer Jezus aangedaan. **Gal. 3:27.**

Neen, Elia kan de dood niet overwinnen, want de weg was reeds gebaad. Jozua (het type van de Heer Jezus) was de Jordaan bij Jericho reeds doorgedaan. Niet voor niets staat er in de Bijbel, dat zowel Jozua als Elia bij Jericho over de Jordaan gingen. Zelfs de manier, waarop het gebeurde, was precies gelijk. Het water verrees als een muur, zodat er een pad ontstond.

Maar Jozua had de weg dus reeds doorbroken. Het is de symboliek van de ware Jozua, de Heer Jezus, die de weg voor ons reeds baande, want de Heer Jezus overwon de dood. We zagen, dat Elia met de mantel bekleed was, zoals wij met de Heer Jezus bekleed zijn. Elia slaat dan ook niet op het water, maar hij slaat **met de mantel** op het water van de Jordaan. Op de Naam van de Heer Jezus (de mantel) wijkt de dood. Niet Elia, maar de God van Elia doet het wonder.

Broeders en zusters zijn wij allen bekleed met de Heer Jezus? Zo ja, dan behoeven we ook niet voor onze laatste vijand, de dood te vrezen, want het is een overwonnen vijand. Elia gaat dan ook dwars door de dood heen (de Jordaan). De dood kan hem geen schade berokkenen. In plaats van te sterven, krijgt hij een onvergankelijk leven. Dit zal zo voor al Gods kinderen zijn, die getrouw zijn. De Heer Jezus zegt in **Joh. 5:24 “Voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, wie mijn woord hoort en Hem gelooft, die Mij gezonden heeft, heeft eeuwig leven en komt niet in het oordeel, want hij is overgegaan uit de dood in het leven”.**

Als de tijd daar is, zullen de levend overgeblevenen (de Gemeente) opgenomen worden en de dood niet zien. Zij zullen levend veranderd worden, levend de doodsrivier passeren. En ook zij, die in de Heer Jezus ontslapen zijn, hebben de dood niet gezien. Zij zijn wel ontslapen, hun lichaam is wel afgevallen,

Bijbelstudie Centrum studie over
“Elia's opname”

maar ook zij zullen verrijzen. Zo is de laatste halte op de geloofsweg, dat de dood wordt overwonnen. Net als Elia, die na de laatste halte, de Jordaan genomen te hebben, werd opgenomen; zo zullen wij levenden en de in de Heer Jezus ontslapenen, straks in een punt van de tijd veranderd worden en direct naar de hemel gaan.

Maar we moeten dan bekleed zijn met de Heer Jezus en onze geloofswandel moet gaan, zoals we reeds samen gezien hebben

- a. Geloven in Zijn Woord en in Zijn beloften.
- b. We moeten de ware Jozua, de Christus der Schriften aanvaarden.
- c. We moeten zo van Gilgal naar Betel gaan.
- d. Nadat we zo gevormd zijn te Betel en bekleed met de Heer Jezus gaan we ook nog naar Jericho, door het centrum van de vorst der duisternis.

Daar was niet Elia's rustplaats, neen, Elia overwon en trok door. Als wij dit doen, dan deert de wereld ons niet, want die kan ons niet vasthouden. De Heer Jezus roept ons toe in **Joh. 16:33b** **“houdt goede moed, Ik heb de wereld overwonnen”**.

Als Hij overwinnaar is, dan zijn wij het ook, als we maar in Hem blijven. Zelfs de dood heeft Hij overwonnen en zo zullen ook wij door Hem de dood overwinnen. Wandel in het geloof, bekleed met Hem, dan bereiken wij het doel. Het is alles genade, door het geloof in Hem. **“wie volhardt tot het einde, die zal behouden worden”**. **Matt. 10:22, Matt. 24:13 en Marc.13:13**.

Velen zitten vandaag nog in Jericho, strijdend tegen de machten van ongeloof, van duisternis en mischien ook tegen het weelderige leven van de wereld. Maar weet u, als wij stand houden in de Heer, dan wordt Jericho, de maanstad, inderdaad voor ons een palmstad. Immers de palm is het beeld van de overwinning. Van deze overwinning gaat het naar de overwinning op de dood en we worden opgenomen in Zijn heerlijkheid.

In deze geschiedenis zitten nog veel meer verborgen heerlijkheden. Maar we hebben het nu over de geloofswandel, waarin we de diverse haltes zagen, waarlangs God ons voert. Zijn we al begonnen in Gilgal? Is de grote Jozua al onze Heer geworden?

Hebben we ons al overgegeven in Zijn handen? Zijn we al besneden in de besnijdenis, die niet met mensenheden is? Zijn we al een nieuwe schepping geworden en een steen, die Hij opgericht heeft? We weten, waar Jozua de stenen vandaan haalde; hij haalde ze voor de voeten van de priesters weg, die midden in de Jordaan stonden. De stenen kwamen dus vanaf de plek, waar de dood (de Jordaan) werd overwonnen.

En zo ook wij, wij komen vanaf de voeten van de Heer Jezus, die de dood overwon. Wij zijn de nieuwe stenen geworden van Zijn opstandingleven; met Hem gestorven en uit Hem opgestaan, zijn we een nieuwe schepping. Leven van Zijn Leven, omdat we eerst dood van Zijn dood geworden zijn: Hij heeft ons opgericht.

Maar we moeten daarna ook eten van het overjarige koren in de Gemeente en moedig voorwaarts gaan, misschien nog naar Jericho! En als wij Pinksteren steeds met verkeerde ogen gezien hebben, leert het dan nu begrijpen. Pinksteren is heel pijnlijk voor ons vlees, want de oude mens gaat er helemaal aan, maar het is heerlijk voor de nieuwe mens. God Zelf geeft ons Zijn genade en kracht door de **“sjemen”**, de olie uit de hemel, de Heilige Geest als de Trooster, de **“Paracleet”**.

Deze bidt en pleit voor ons. En als we zo vervuld zijn met deze Geest, dan kunnen we het bolwerk van de duisternis overwinnen en worden we door Hem meer dan overwinnaars. Dan komen we ook op de plaats, waar de laatste vijand voor ons op de vlucht gaat; we doorbreken de Jordaan, op de plaats, waar Jozua doortrok. Na het doorbreken van de dood, staan we op, gelijk de Heer Jezus opstond en varen wij ten hemel.

Bijbelstudie Centrum studie over
“Elia's opname”

Houdt moed, broeders en zusters in de geestelijke strijd. Nog een ogenblik volharden in uw geloofswandel met uw Heer. Spoedig zal ook het laatste bolwerk genomen zijn. Zijn Naam zij daarvoor geprezen!

Amen.